

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 10. júna 2014

o informovaní tretích krajín, ktoré Komisia považuje za krajiny, ktoré by mohli byť identifikované ako nespolupracujúce tretie krajiny podľa nariadenia Rady (ES) č. 1005/2008, ktorým sa ustanovuje systém Spoločenstva na zabraňovanie nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému rybolovu, na odrádzanie od neho a jeho odstránenie

(2014/C 185/02)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1005/2008 z 29. septembra 2008, ktorým sa ustanovuje systém Spoločenstva na zabraňovanie nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému rybolovu, na odrádzanie od neho a jeho odstránenie, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a ktorým sa zrušujú nariadenia (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 32,

keďže:

1. ÚVOD

- (1) Nariadením (ES) č. 1005/2008 (ďalej len „nariadenie o NNN rybolove“) sa zavádza systém Únie na zabraňovanie nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému rybolovu, na odrádzanie od neho a jeho odstránenie.
- (2) V kapitole VI nariadenia o NNN rybolove sa stanovuje postup identifikácie nespolupracujúcich tretích krajín, krokov súvisiacich s krajinami identifikovanými ako nespolupracujúce tretie krajiny, vytvorenia zoznamu nespolupracujúcich krajín, vyradenia zo zoznamu nespolupracujúcich krajín, propagácie zoznamu nespolupracujúcich krajín a všetkých núdzových opatrení.
- (3) V súlade s článkom 32 nariadenia o NNN rybolove by Komisia mala poslať oznámenie tretím krajinám o možnosti ich identifikovania ako nespolupracujúcich krajín. Takéto oznámenie má predbežnú povahu. Oznámenie tretím krajinám o možnosti ich identifikovania ako nespolupracujúcich krajín vychádza z kritérií stanovených v článku 31 nariadenia o NNN rybolove. Komisia by zároveň mala podniknúť všetky kroky stanovené v článku 32 v súvislosti s danými krajinami. Do oznámenia by mala zahrnúť predovšetkým informácie týkajúce sa hlavných skutočností a faktorov odôvodňujúcich túto identifikáciu, možnosť daných krajín reagovať a poskytnúť dôkazy vyvracajúce túto identifikáciu alebo prípadne akčný plán na zlepšenie situácie a opatrenia prijaté na jej nápravu. Komisia by mala dotknutým tretím krajinám poskytnúť dostatočný čas na to, aby mohli na oznámenie reagovať, a primeranú lehotu na nápravu situácie.
- (4) Podľa článku 31 nariadenia o NNN rybolove Komisia môže identifikovať tretie krajiny, ktoré považuje za krajiny nespolupracujúce v boji proti NNN rybolovu. Tretiu krajinu možno označiť za nespolupracujúcu tretiu krajinu, ak si neplní povinnosti, ktoré jej ako vlajkovému, prístavnému, pobrežnému alebo trhovému štátu vyplývajú z medzinárodného práva a na základe ktorých musí prijať opatrenia na zabránenie NNN rybolovu, odrádzanie od neho a jeho odstránenie.
- (5) Nespolupracujúce tretie krajiny sa identifikujú na základe preskúmania všetkých informácií podľa článku 31 ods. 2 nariadenia o NNN rybolove.
- (6) V súlade s článkom 33 nariadenia o NNN rybolove môže Rada vypracovať zoznam nespolupracujúcich krajín. Na tieto krajiny sa okrem iného vzťahujú opatrenia uvedené v článku 38 nariadenia o NNN rybolove.
- (7) Podľa článku 20 ods. 1 nariadenia o NNN rybolove je prijatie osvedčení o úlovku potvrdených vlajkovým štátom, ktorý je tretou krajinou, podmienené tým, že Komisia dostala od príslušného vlajkového štátu oznámenie potvrdzujúce jeho opatrenia na vykonávanie, kontrolu a vynucovanie zákonov, iných právnych predpisov a opatrení v oblasti ochrany a riadenia, ktoré musia jeho rybárske plavidlá dodržiavať.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 286, 29.10.2008, s. 1.

- (8) Podľa článku 20 ods. 4 nariadenia o NNN rybolove Komisia administratívne spolupracuje s tretími krajinami v oblastiach týkajúcich sa vykonávania tohto nariadenia.

2. POSTUP VOČI NEZÁVISLÉMU ŠTÁTU PAPUA-NOVÁ GUINEA

- (9) V súlade s článkom 20 nariadenia o NNN rybolove dostala Komisia 4. februára 2010 oznámenie od Nezávislého štátu Papua-Nová Guinea (ďalej len „Papua-Nová Guinea“) ako vlajkového štátu.
- (10) Od 7. do 11. novembra 2011 uskutočnila Komisia s podporou Európskej agentúry pre kontrolu rybárstva misiu na Papue-Novej Guinei v rámci administratívnej spolupráce stanovenej v článku 20 ods. 4 nariadenia o NNN rybolove.
- (11) Účelom misie bolo overiť informácie týkajúce sa opatrení Papuy-Novej Guiney v oblasti vykonávania, kontroly a vynucovania zákonov, iných právnych predpisov a opatrení v oblasti ochrany a riadenia, ktoré musia dodržiavať jej rybárske plavidlá, ako aj opatrení, ktoré Papua-Nová Guinea prijala s cieľom splniť si svoje záväzky v boji proti NNN rybolovu a požiadavky a úlohy týkajúce sa vykonávania systému Únie na osvedčovanie úlovkov.
- (12) Záverečná správa o misii bola Papue-Novej Guinei zaslaná 15. februára 2012.
- (13) Pripomienky Papuy-Novej Guiney k záverečnej správe o misii boli prijaté 25. mája 2012.
- (14) Od 7. do 16. novembra 2012 uskutočnila Komisia ďalšiu misiu na Papue-Novej Guinei s cieľom nadviazať na opatrenia prijaté v rámci prvej misie.
- (15) Papua-Nová Guinea predložila doplňujúce informácie 3. januára 2013.
- (16) Záverečná správa o misii bola Papue-Novej Guinei doručená 7. marca 2013.
- (17) Papua-Nová Guinea predložila pripomienky k záverečnej správe o misii z novembra 2012 dňa 5. júla 2013.
- (18) Dňa 12. júla 2013 sa uskutočnilo stretnutie zástupcov Papuy-Novej Guiney a útvarov Komisie.
- (19) Komisia poskytla Papue-Novej Guinei 9. októbra 2013 písomné pripomienky, v ktorých zdôraznila potrebu konkrétnych opatrení a reforiem na vyriešenie najdôležitejších a najnaliehavejších otázok.
- (20) Papua-Nová Guinea poskytla doplňujúce informácie prostredníctvom písomných oznámení z 11. novembra 2013 a 4. decembra 2013.
- (21) Dňa 12. decembra 2013 sa uskutočnilo stretnutie zástupcov Papuy-Novej Guiney a útvarov Komisie.
- (22) Papua-Nová Guinea predložila doplňujúce informácie 6. januára 2014.
- (23) Papua-Nová Guinea je členom Komisie pre rybolov v západnom a strednom Tichomorí (WCPFC). Papua-Nová Guinea ratifikovala Dohovor Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982 (UNCLOS) a Dohodu Organizácie Spojených národov z roku 1995 o uplatňovaní ustanovení Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z 10. decembra 1982 o ochrane a využívaní transzonálnych populácií rýb a populácií rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti (UNFSA). Papua-Nová Guinea je zmluvnou stranou Dohovoru rybárskej agentúry Fóra tichomorských ostrovov (FFA) ⁽¹⁾ a Dohody z Nauru (PNA), ktoré sa týkajú spolupráce v oblasti riadenia rybolovu spoločného záujmu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ <http://www.ffa.int/>

⁽²⁾ Dohoda z Nauru (<http://www.ffa.int/node/93#attachments>).

- (24) Na účely vyhodnotenia plnenia medzinárodných záväzkov Papuy-Novej Guiney ako vlajkového, prístavného, pobrežného alebo trhového štátu vyplývajúcich z medzinárodných dohôd uvedených v odôvodnení 23 a stanovených príslušnými regionálnymi organizáciami pre riadenie rybárstva (RFMO) uvedenými v odôvodnení 23 Komisia zhromaždila a zanalyzovala všetky informácie, ktoré považovala za nevyhnutné na účely tohto vyhodnotenia.
- (25) Komisia použila aj informácie získané z dostupných údajov uverejnených komisiou WCPFC, ako aj verejne dostupné informácie.

3. MOŽNOSŤ IDENTIFIKÁCIE PAPUY-NOVEJ GUINEY AKO NESPOLUPRACUJÚCEJ TRETEJ KRAJINY

- (26) Na základe článku 31 ods. 3 nariadenia o NNN rybolove Komisia zanalyzovala záväzky Papuy-Novej Guiney ako vlajkového, prístavného, pobrežného alebo trhového štátu. Na účely tejto kontroly Komisia zohľadnila parametre uvedené v článku 31 ods. 4 až 7 nariadenia o NNN rybolove.

3.1. Opakovaný výskyt plavidiel vykonávajúcich NNN rybolov a obchodných tokov súvisiacich s NNN rybolovom (článok 31 ods. 4 nariadenia o NNN rybolove)

- (27) Pokiaľ ide o plavidlá vykonávajúce NNN rybolov plaviace sa pod vlajkou Papuy-Novej Guiney, konštatuje sa, že na základe informácií získaných zo zoznamov plavidiel organizácií RFMO sa na predbežných ani konečných zoznamoch plavidiel vykonávajúcich NNN rybolov tieto plavidlá nenachádzajú, ani neexistujú žiadne dôkazy o minulých prípadoch plavidiel vykonávajúcich NNN rybolov plaviacich sa pod vlajkou Papuy-Novej Guiney, ktoré by Komisii umožnili analyzovať konanie Papuy-Novej Guiney v súvislosti s opakovanými činnosťami NNN rybolovu v súlade s článkom 31 ods. 4 písm. a).
- (28) Podľa článku 31 ods. 4 písm. b) Komisia preskúmala aj opatrenia, ktoré Papua-Nová Guinea prijala v súvislosti s prístupom produktov rybolovu pochádzajúcich z NNN rybolovu na jej trh.
- (29) Komisia sa na základe posúdenia všetkých informácií, ktoré má k dispozícii, domnieva, že Papua-Nová Guinea nemôže zabezpečiť, že produkty rybolovu prichádzajúce na Papuu-Novú Guineu alebo do spracovateľských podnikov na Papue-Novej Guinei nepochádzajú z NNN rybolovu. Je to spôsobené systémovými problémami, ktoré orgánom Papuy-Novej Guiney bránia sledovať úlovky z dôvodu nedostatku dostupných oficiálnych informácií, ktoré majú orgány Papuy-Novej Guiney k dispozícii o vylodených, dovezených a/alebo spracovaných rybách. Hlavné prvky hodnotenia Komisie sú zhrnuté ďalej v texte.
- (30) Hlavné rybolovné činnosti vo vodách patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guiney nevykonávajú plavidlá plaviace sa pod vlajkou Papuy-Novej Guiney, ale plavidlá plaviace sa pod cudzími vlajkami, ktoré pravidelne využívajú prístavy Papuy-Novej Guiney. Vo svojej správe pre 8. zasadnutie vedeckého výboru WCPFC v roku 2012⁽¹⁾ Papua-Nová Guinea uviedla, že v roku 2011 v jej vodách aktívne pôsobilo celkovo 251 plavidiel, konkrétne 35 plavidiel s lovnými šnúrami a 216 plavidiel s vakovými sieťami. Desiat z 216 plavidiel s vakovými sieťami boli plavidlá plaviace sa pod vlajkou Papuy-Novej Guiney, 39 plavidiel bolo prenajatých (plavidlá s domovským prístavom na Papue-Novej Guinei plaviace sa pod vlajkou cudzieho štátu) a 167 boli zahraničné plavidlá, ktoré vykonávajú rybolov v rámci dohôd o prístupe. Podobné informácie boli poskytnuté počas misie Komisie. V novembri 2012 Papua-Nová Guinea informovala Komisiu, že oprávnených na rybolov vo vodách Papuy-Novej Guiney bolo 214 plavidiel s vakovými sieťami s celkovým povoleným výlovom (TAC) viac ako 700 000 metrických ton (720 000 metrických ton podľa prezentácie, ktorú Papua-Nová Guinea poskytla Komisii počas prvej misie Komisie v roku 2011⁽²⁾).

⁽¹⁾ 8. pravidelné zasadnutie vedeckého výboru WCPFC, ktoré sa uskutočnilo 7. – 15. augusta 2012 v Pusane v Kórejskej republike; Výročná správa pre Komisiu časť 1: Informácie o výskume a štatistike rybolovu, Papua Nová Guinea, WCPFC-SC8-AR/CCM-18 (<http://www.wcpfc.int/doc/AR-CCM-18/Papua-New-Guinea-2>).

⁽²⁾ Informácie získané z prezentácie, ktorú poskytol Národný orgán Papuy-Novej Guiney pre rybolov počas misie Komisie v novembri 2011 „Prehľad rybolovu Papuy-Novej Guiney v súvislosti so stavom vykonávania nariadenia o NNN rybolove“, a z nariadenia Papuy-Novej Guiney o riadení rybolovu z roku 2000, schváleného 25. októbra 2000 a uverejneného 23. novembra 2000 (<http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=25a9q0dguoo%3d&tabid=86>).

- (31) So zreteľom na expandujúci priemysel spracovávaní tuniaka na Papue-Novej Guinei Komisia zanalyzovala situáciu týkajúcu sa činností tohto priemyslu a vplyv, ktorý tieto činnosti môžu mať v súvislosti s prístupom produktov rybolovu pochádzajúcich z NNN rybolovu na jej trh.
- (32) Medzinárodný akčný plán na zabráňovanie nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému rybolovu, odrádzanie od neho a jeho odstránenie (ďalej len „medzinárodný akčný plán proti NNN rybolovu“) poskytuje usmernenia k medzinárodne dohodnutým trhovým opatreniam, ktoré podporujú zníženie alebo odstránenie obchodu s rybami a produktmi z rýb pochádzajúcimi z NNN rybolovu. V bode 71 medzinárodného akčného plánu proti NNN rybolovu sa takisto navrhuje, že štáty by mali prijať opatrenia na zvýšenie transparentnosti svojich trhov s cieľom umožniť vysledovateľnosť rýb alebo výrobkov z rýb. V Kódexe správania pre zodpovedný rybolov Organizácie OSN pre výživu a poľnohospodárstvo (FAO) (Kódex správania FAO), najmä v článku 11, sa takisto uvádzajú osvedčené postupy pre zodpovedný medzinárodný obchod po výlove rýb. V bode 11.1.11 sa od štátov žiada, aby zabezpečili, aby sa s rybami a produktmi rybolovu obchodovalo v medzinárodnom meradle a na domácom trhu v súlade s osvedčenými postupmi ochrany a riadenia prostredníctvom lepšej identifikácie pôvodu rýb a produktov rybolovu.
- (33) Počas misií na Papue-Novej Guinei v rokoch 2011 a 2012 Komisia spolu s Národným orgánom Papuy-Novej Guiney pre rybolov (NOR) navštívila viacerých prevádzkovateľov podnikov na spracovávanie tuniaka zriadených na Papue-Novej Guinei alebo sa s nimi stretla.
- (34) Spracovateľské podniky získavajú časť svojich surovín od miestnych plavidiel plaviacich sa pod vlajkou cudzieho štátu, ktoré sú prevádzkované na základe nájomných zmlúv. Vo svojej správe, ktorú v roku 2012 predložila vedeckému výboru WCPFC⁽¹⁾, Papua-Nová Guinea informovala, že v roku 2011 aktívne vykonávalo rybolovné činnosti vo vodách Papuy-Novej Guiney i mimo nich 39 prenajatých plavidiel, pričom väčšina rybolovného úsilia bola vynaložená vo vodách Papuy-Novej Guiney (v priemere viac ako 74 % v uplynulých štyroch rokoch). Niektoré z týchto plavidiel sa plavia pod vlajkou krajiny, ktorú Komisia 15. novembra 2012 označila za krajinu, ktorá by mohla byť identifikovaná ako nespolupracujúca tretia krajina podľa nariadenia (ES) č. 1005/2008, ktorým sa ustanovuje systém Spoločenstva na zabráňovanie nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému rybolovu, na odrádzanie od neho a jeho odstránenie.
- (35) Počas misie Komisie v novembri 2012 NOR oznámil osem plavidiel prenajatých Papuou-Novou Guineou plaviacich sa pod vlajkou Vanuatu, pričom jeden zo spracovateľských podnikov Papuy-Novej Guiney, ktorý si plavidlá prenajíma, uviedol, že 12 z jeho 14 prevádzkovaných prenajatých plavidiel sa plaví pod vlajkou uvedeného štátu. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že osvedčenia o úlovku potvrdené štátom Vanuatu sa nemôžu akceptovať, pretože Komisia neakceptovala oznámenie vlajkového štátu Vanuatu podané v súlade s článkom 20 nariadenia o NNN rybolove, v dôsledku čoho nie je možné dovážať produkty rybolovu ulovené plavidlami štátu Vanuatu. Štátu Vanuatu Komisia okrem toho oznámila rozhodnutie Komisie z 15. novembra 2012⁽²⁾ o jeho možnej identifikácii ako nespolupracujúcej tretej krajiny.
- (36) Prevádzkovateľ spracovateľského podniku uvedeného v odôvodnení 35 Komisii poskytol svoje mesačné správy o prijatí surovín za rok 2012, ktoré zahŕňajú podrobné informácie spoločnosti o plavidlách, rybárskych výjazdoch a vylodených rybách. Orgány Papuy-Novej Guiney sa spoliehajú na tieto „mesačné správy o príjme“, ktoré im poskytujú spoločnosti ako informácie o vylodeniach, namiesto toho, aby samy vykonávali kontrolu vylodenia vrátane úradného posúdenia potrebných údajov, ako napríklad vylodenej hmotnosti podľa druhov rýb za každý rybársky výjazd na každé plavidlo. Orgány Papuy-Novej Guiney v čase misie Komisie potvrdili, že ani orgány pre rybolov, ani colné orgány nevykonávajú žiadne kontroly vylodenia. Ryby vylodené plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou tretích krajín, ktoré sú priviazané do spracovateľských podnikov, nie sú predmetom dovozného režimu so zaplatením cla, ani nie sú pred vývozom umiestňované pod colný dohľad. Vysledovateľnosť takýchto produktov nie je možná, takže prístup na trh Papuy-Novej Guiney by bol jednoducho možný bez toho, aby si to niekto všimol.

⁽¹⁾ 8. pravidelné zasadnutie vedeckého výboru WCPFC, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 354, 17.11.2012, s. 1.

- (37) Prevádzkovateľ spracovateľského podniku počas misie Komisie v novembri 2012 vysvetlil, že dodávky surovín pre jeho spracovateľskú činnosť na Papue-Novej Guineji zabezpečuje materská spoločnosť spracovateľského podniku, ktorá má sídlo mimo Papuy-Novej Guiney. Prevádzkovateľ spracovateľského podniku informuje materskú spoločnosť o surovinách, ktoré potrebuje, a po zaplatení mu je požadované množstvo tuniaka doručené nákladnými plavidlami. Materská spoločnosť je zodpovedná aj za nakladanie s úlovkom miestnych prenajatých plavidiel Papuy-Novej Guiney plaviacich sa pod cudzou vlajkou. Spracovateľský podnik na Papue-Novej Guineji preto nemá žiadne informácie o činnostiach týchto lodí ani o nakladaní s ich úlovkom. Prevádzkovateľ Komisiu ďalej informoval o tom, že môže dochádzať k predaju nespracovaných rýb iným spoločnostiam so sídlom na Papue-Novej Guineji. Orgány Papuy-Novej Guiney nevykonávajú žiadnu skutočnú kontrolu informácií, ktoré prevádzkovateľ uchováva, a nikdy nevykonali audit danej spoločnosti v súvislosti s NNN rybolovom. Vysledovateľnosť produktov pochádzajúcich z tohto spracovateľského podniku sa preto nedá zaručiť.
- (38) Orgány Papuy-Novej Guiney informovali Komisiu o tom, že prenajaté plavidlá pôsobia vo výhradnej hospodárskej zóne (VHZ) Papuy-Novej Guiney a sú oprávnené svoj úlovok vyviezť. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že v kapitole 3 článku 36 plánu Papuy-Novej Guiney na riadenie tuniaka sa vyžaduje, aby sa na Papue-Novej Guineji vylodžovali úlovky miestnych rybárskych plavidiel plaviacich sa pod vlajkou cudzieho štátu určené na spracovanie alebo preloženie z určeného prístavu ako vývoz z Papuy-Novej Guiney.
- (39) Registrácia ako vývoz z Papuy-Novej Guiney si zvyčajne vyžaduje buď predchádzajúci dovoz dotknutých produktov, alebo daný produkt musí mať pôvod na Papue-Novej Guineji. Colné orgány Papuy-Novej Guiney informovali Komisiu počas jej misie o tom, že nemajú žiadne informácie o činnostiach plavidiel a opierajú sa o informácie, ktoré im poskytuje NOR Papuy-Novej Guiney. Colné orgány však vyjadrili svoje znepokojenie nad ťažkosťami s niektorými spoločnosťami alebo prepravnými spoločnosťami, ktoré si nespĺňajú svoje colné povinnosti týkajúce sa vyhlásení o vývoze alebo o preložení produktov rybolovu. Tento nedostatočný prehľad o pohybe tovaru môže viesť k nekontrolovanému prístupu rýb na trh Papuy-Novej Guiney a mohol by ohroziť aj spoľahlivosť osvedčení od orgánov Papuy-Novej Guiney.
- (40) Vo svojom liste z 5. júla 2013 Papua-Nová Guinea uznala, že je potrebné, aby posilnila svoj systém kontroly a monitorovania, okrem iného aj svoj systém vysledovateľnosti produktov rybolovu, zaviedla vyhlásenia o vylodeniach a systematické kontroly a posilnila spoluprácu s colnými orgánmi. Papua-Nová Guinea sa k podobným záväzkom zaviazala na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo 12. decembra 2013. Orgány vysvetlili, že pracujú na zavedení IT systému a nástrojov týkajúcich sa opatrení prijímaných prístavnými štátmi a na zlepšení postupov osvedčovania úlovkov. Tieto opatrenia posilnia systém vysledovateľnosti. Napriek tomu sa všetky poskytnuté informácie týkali plánov do budúcnosti bez konkrétneho hmatateľného výsledku.
- (41) Vysledovateľnosti produktov navyše naďalej bráni chýbajúca transparentnosť vo vnútroštátnych právnych predpisoch a registračných a licenčných systémoch Papuy-Novej Guiney.
- (42) V Kódexe správania FAO sa odporúča transparentnosť v právnych predpisoch vzťahujúcich sa na rybolov a pri ich príprave, ako aj v príslušných postupoch tvorby politiky, prijímania rozhodnutí a riadenia (bod 6.13 a bod 7.1.9). Kódex správania FAO obsahuje zásady a normy uplatniteľné na ochranu, riadenie a rozvoj všetkých rybolovných zdrojov a vzťahuje sa okrem iného aj na výlov rýb, spracovávanie rýb a produktov rybolovu a obchodovanie s nimi, na rybárske operácie a výskum rybolovu. V bodoch 11.2 a 11.3 sa bližšie uvádza, že medzinárodný obchod s rybami a produktmi rybolovu by nemal ohrozovať udržateľný rozvoj rybolovných zdrojov, mal by sa zakladať na transparentných opatreniach, ako aj na transparentných, jednoduchých a komplexných zákonoch, iných právnych predpisoch a administratívnych postupoch.

- (43) Komisia preto považuje licenciu za mimoriadne dôležitý dokument, ktorý umožňuje určiť prevádzkové pravidlá a podmienky (napr. rybolovné oblasti: súostrovné vody, VHZ, prístup na šire more atď.), druh činnosti, určené prístavy alebo prekladanie. Počas misie Komisie v roku 2011 sa zistilo a zdôraznilo, že systému registrácie plavidiel a udeľovania licencií Papuy-Novej Guiney chýba transparentnosť. Pravidlá oprávnenosti a podmienky nie sú pre rozličné druhy licencií (plavidlá plaviace sa pod vlajkou Papuy-Novej Guiney, plavidlá prenajaté Papuou-Novou Guineou, plavidlá tretích krajín v rámci dohôd o prístupe) jasné, ani transparentné, ani verejne dostupné. Plán Papuy-Novej Guiney na riadenie tuniaka⁽¹⁾ obsahuje iba usmernenia týkajúce sa prevádzky plavidiel na lov tuniaka a žiadne konkrétne podmienky tejto prevádzky. Papua-Nová Guinea v odpovedi na správu Komisie o misii uviedla, že osobitné podmienky sú vyhradené pre plavidlá, ktoré sa považujú za významné pre národný záujem Papuy-Novej Guiney z hľadiska hospodárskeho rozvoja, a sú v súlade s rozvojovými ambíciami malých ostrovných rozvojových štátov.
- (44) Tento nedostatok transparentnosti a zrozumiteľnosti vedie k zmätočnej situácii, ktorá má veľký dosah najmä preto, že nezverejňované „osobitné podmienky“ sa uplatňujú približne na 80 % licencií na rybolov Papuy-Novej Guiney. Počas druhej misie Komisie v novembri 2012 sa zistilo, že situácia sa nezmenila.
- (45) Komisia sa takisto pokúsila preskúmať pravidlá, ktoré sa uplatňujú na prekladanie. Relevantné ustanovenia sa nachádzajú v zákone Papuy-Novej Guiney o riadení rybolovných zdrojov z roku 1998⁽²⁾, v nariadení Papuy-Novej Guiney o riadení rybolovných zdrojov z roku 2000⁽³⁾ a v príslušných pravidlách komisie WCPFC⁽⁴⁾. Komisia zistila, že sa uplatňujú rôzne pravidlá, okrem iného v závislosti od podmienok uvedených v dohodách o prístupe a v licenciách na rybolov, od postavenia plavidiel (domáce alebo zahraničné) a vôd, v ktorých tieto plavidlá pôsobia (súostrovné vody alebo VHZ). Množstvo uplatniteľných ustanovení prevádzkovateľom a orgánom sťažuje, priam znemožňuje pochopiť, či je prekladanie povolené alebo nie a za akých podmienok. Počas misie v novembri 2012 Komisia požiadala, aby jej orgány Papuy-Novej Guiney poskytli komplexné informácie o ustanoveniach uplatniteľných na operácie prekladania, ale takéto informácie nebolo možné poskytnúť.
- (46) Vzhľadom na zistenú nedostatočnú výsledovateľnosť a nedostatok informácií, ktoré má Papua-Nová Guinea k dispozícii o vylodených rybách, nemôže Papua-Nová Guinea zabezpečiť, že produkty rybolovu prichádzajúce na Papuu-Novú Guineu alebo do spracovateľských podnikov na Papue-Novej Guinei nepochádzajú z NNN rybolovu, tak ako sa uvádza v odôvodneniach 33 až 40. Možnosť kontrolovať prístup produktov NNN rybolovu a ich následný vývoz je tiež znemožnená nedostatkom transparentnosti v pravidlách a predpisoch týkajúcich sa registrácie plavidiel a udeľovania licencií, tak ako sa uvádza v odôvodneniach 41 až 45 rozhodnutia – ako aj skutočnosťou, že neexistujú jasné ochranné a riadiace opatrenia, ktoré budú opísané v odôvodneniach 76 až 82.
- (47) Tieto nedostatky boli takisto potvrdené neschopnosťou orgánov Papuy-Novej Guiney vysvetliť, prečo v prípade konzervovaného tuniaka určeného pre Úniu schválili vyhlásenie podniku Papuy-Novej Guiney na spracovávanie tuniaka v zmysle článku 14 ods. 2 nariadenia o NNN rybolove. Takéto vyhlásenie môže byť schválené len v prípade produktov rybolovu, ktoré boli spracované v inej tretej krajine ako vlajkový štát. V predmetnom prípade fyzická kontrola orgánov členských štátov zodpovedných za dovoz produktov rybolovu odhalila, že produkt, ktorý dovozca deklaroval ako spracovaný, bol v skutočnosti nespracovaný, zmrazený celý tuniak. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že na spracované a nespracované produkty sa môžu uplatňovať rôzne pravidlá prístupu na trh a clá. Komisia navštívila počas svojej misie na Papue-Novej Guinei v novembri 2012 spracovateľský podnik Papuy-Novej Guiney, ktorý bol deklarovaný ako vývozca predmetnej zásielky. Spoločnosť nedokázala poskytnúť žiadne vysvetlenie a žiadosť zaslanú orgánom Papuy-Novej Guiney na schválenie tohto vyhlásenia o spracovaní považuje za chybu, najmä preto, že mrazené celé ryby zvyčajne nevyváža. Ide o konkrétny prípad, keď Komisia zistila, že

(1) Zákon o riadení rybolovných zdrojov č. 48 z roku 1998, Národný plán riadenia tuniaka z roku 1998 podpísaný 2. februára 1999 a uverejnený v zbierke 11. februára 1999 (č. G22) (<http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=8cFbiMpj%2ffU%3d&tabid=87>).

(2) Zákon o riadení rybolovných zdrojov Nezávislého štátu Papua-Nová Guinea z roku 1998, č. 48 z roku 1998, podpísaný 2. februára 1999 a uverejnený v zbierke 11. februára 1999 (č. G22) (<http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=43Of6hMc9e8%3d&tabid=86>).

(3) Nariadenie o riadení rybolovných zdrojov Nezávislého štátu Papua-Nová Guinea z roku 2000, č. 2 z roku 2000.

(4) Ochranné a riadiace opatrenie komisie WCPFC 2009-06, oddiel 2.

orgány Papuy-Novej Guiney nesprávne potvrdili vyhlásenie o spracovaní. Prevádzkovateľ vysvetlil, že táto situácia bola nedopatrením a jednoduchou chybou, ale orgány pripustili, že takéto situácie by mohli nastať aj v iných prípadoch. Táto situácia je ďalším príkladom chýbajúcej výsledovateľnosti a transparentnosti, ktorý odhaľuje neschopnosť monitorovať prístup produktov rybolovu pochádzajúcich z NNN rybolovu na trh Papuy-Novej Guiney a na iné trhy.

- (48) So zreteľom na situáciu vysvetlenú v tomto oddiele rozhodnutia a na základe všetkých faktov, ktoré Komisia zhromaždila, ako aj vyhlásení dotknutej krajiny možno podľa článku 31 ods. 3 a článku 31 ods. 4 písm. b) nariadenia o NNN rybolove konštatovať, že Papua-Nová Guinea si nesplnila povinnosti pobrežného a trhového štátu vyplývajúce z medzinárodného práva týkajúce sa zabráňovaniu prístupu produktov rybolovu pochádzajúcich z NNN rybolovu na jej trh.

3.2. Nedostatočná spolupráca a nedostatočné vynucovanie (článok 31 ods. 5 nariadenia o NNN rybolove)

- (49) Komisia skúmala, či orgány Papuy-Novej Guiney účinne spolupracujú s Komisiou tak, že reagujú na jej žiadosti o vyšetrovanie, poskytujú spätnú väzbu alebo podnikajú nadväzujúce kroky týkajúce sa NNN rybolovu a súvisiacich činností.
- (50) Hoci orgány Papuy-Novej Guiney zapojené do používania systému osvedčovania úlovkov v zmysle nariadenia EÚ o NNN rybolove vo všeobecnosti spolupracujú a reagujú na žiadosti o informácie alebo overenie, spoľahlivosť správnosti ich odpovedí nie je zaručená a znižuje ju nedostatočná transparentnosť a malé, resp. žiadne možnosti na zabezpečenie výsledovateľnosti produktov rybolovu, tak ako sa stanovuje v bode 3.1 rozhodnutia.
- (51) V rámci celkového hodnotenia plnenia záväzkov Papuy-Novej Guiney ako vlajkového, prístavného a pobrežného štátu Komisia takisto analyzovala, či Papua-Nová Guinea spolupracuje v boji proti NNN rybolovu s ostatnými vlajkovými štátmi.
- (52) Počas misie Komisie v novembri 2012 sa v tejto súvislosti zistilo, že orgány Papuy-Novej Guiney neprejavovali dostatočnú ochotu spolupracovať s vlajkovými štátmi plavidiel pôsobiacich vo vodách patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guiney, keďže tieto orgány neboli ochotné vlajkovým štátom poskytnúť informácie týkajúce sa údajov o plavidlách. To jasne dokazuje, že Papua-Nová Guinea si neplní svoje záväzky vyplývajúce z medzinárodného práva (najmä článok 7 ods. 1 písm. a) dohody UNFSA) týkajúce sa zabezpečovania účinnej ochrany a riadenia transzonálnych populácií rýb vyskytujúcich sa v jej vodách a zabezpečovania účinného a efektívneho zabráňovania NNN rybolovu.
- (53) Počas tejto misie sa Komisia usilovala vyjasniť pravidelne sa objavujúce nezrovnalosti v informáciách získaných v prípade dovozu produktov rybolovu z Papuy-Novej Guiney do EÚ v súvislosti s platnými ochrannými a riadiacimi opatreniami. Orgány Papuy-Novej Guiney potvrdili, že si uvedomujú, že informácie týkajúce sa osvedčení o úlovku vydané vlajkovými štátmi pre ryby vyložené priamo na Papue-Novej Guinei na účely spracovania sú často nesprávne. Nesprávnosť týchto informácií v osvedčeníach o úlovku je predovšetkým dôsledkom skutočností, že orgány Papuy-Novej Guiney neposkytujú vlajkovým štátom údaje, ktoré majú k dispozícii, najmä zo systému monitorovania plavidiel (VMS) a vyhlásení o vylovení, a to ani v prípadoch, keď boli zistené nezrovnalosti. V dôsledku toho musí orgán vlajkového štátu vo svojom osvedčení o úlovku vychádzať z informácií, ktoré má k dispozícii a ktoré môžu byť neúplné, nesprávne a neoveriteľné. Orgány Papuy-Novej Guiney však vyhlásenia o spracovaní podpisujú aj napriek tomu, že sú si plne vedomé skutočností, že osvedčenia o úlovku vydané pre úlovok spracovaný na Papue-Novej Guinei sú nesprávne.

- (54) Podľa článkov 63 a 64 dohovoru UNCLOS musia pobrežné a vlajkové štáty spolupracovať v súvislosti s transzonálnymi druhmi rýb a druhmi rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti. V článkoch 7 a 20 dohody UNFSA sa táto povinnosť spolupráce rozširuje na prijatie zlučiteľných ochranných a riadiacich opatrení a zabezpečenie dodržiavania a presadzovania týchto opatrení. V bode 7.1.3 Kódexu správania FAO sa odporúča, aby dotknuté štáty pri výlove transzonálnych populácií rýb a populácií migrujúcich rýb uzavreli bilaterálnu dohodu o organizačnom usporiadaní na zabezpečenie efektívnej spolupráce s cieľom zabezpečiť efektívnu ochranu a riadenie zdrojov. To je bližšie špecifikované v bodoch 28 a 51 medzinárodného akčného plánu proti NNN rybolovu, v ktorých sú stanovené podrobné postupy na priamu spoluprácu medzi štátmi vrátane výmeny údajov alebo informácií, ktoré sú k dispozícii pobrežným štátom.
- (55) V tejto súvislosti sa v článku 25 ods. 10 dohovoru WCPFC⁽¹⁾ stanovuje, že každý člen komisie, ktorý má opodstatnené dôvody domnievať sa, že rybárske plavidlo plaviace sa pod vlajkou iného štátu vykonáva akúkoľvek činnosť, ktorá oslabuje efektívnosť ochranných a riadiacich opatrení prijatých pre danú oblasť dohovoru, musí na túto skutočnosť upozorniť dotknutý vlajkový štát. Papua-Nová Guinea sa však domnieva, že na vody patriace do jej jurisdikcie sa nevzťahuje oblasť dohovoru WCPFC. O tejto otázke sa podrobnejšie hovorí v odôvodneniach 76 a 78, ktoré sa týkajú vykonávania uvedeného ustanovenia. Postup Papuy-Novej Guiney, ako je opísaný v tomto oddiele, porušuje záväzky uvedené v odôvodnení 54, ako aj pravidlá komisie WCPFC.
- (56) Význam účinných mechanizmov spolupráce sa musí posudzovať v kontexte dôležitosti rybolovných zdrojov Papuy-Novej Guiney (ako bude uvedené v odôvodnení 66), rozhodujúcej prítomnosti plavidiel plaviacich sa pod cudzou vlajkou vo vodách patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guiney a expandujúceho spracovateľského priemyslu, tak ako sa uvádza v odôvodneniach 30 a 31. Spracované produkty rybolovu Papuy-Novej Guiney môžu využívať podmienky zvýhodneného prístupu na trh EÚ, a to na základe dočasnej dohody o partnerstve medzi Európskym spoločenstvom a tichomorskými štátmi. Papua-Nová Guinea sa v tejto súvislosti zaviazala posilniť pravidlá, systémy a postupy potrebné na zabezpečenie efektívnej ochrany a udržateľného rozvoja a riadenia rybárstva⁽²⁾.
- (57) Papua-Nová Guinea vo svojom liste Komisii z 5. júla 2013 uznala najmä potrebu spolupráce s vlajkovými štátmi pri výmene informácií, najmä údajov zo systému VMS. Podobné vyhlásenia boli poskytnuté na stretnutí 12. decembra 2013 a v písomnom vyjadrení zo 6. januára 2014. Vzhľadom na existenciu a uplatňovanie účinných opatrení na presadzovanie právnych predpisov Komisia zhodnotila, že Papua-Nová Guinea zaviedla systém VMS a stanovila pre všetky plavidlá, ktoré sa plavia pod jej vlajkou a ktoré pôsobia vo vodách patriacich do jej jurisdikcie, povinnosť mať na palube toto zariadenie. Do dnešného dňa však posilnenie a zlepšenie spolupráce s vlajkovými štátmi plavidiel pôsobiacimi vo vodách patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guiney zostáva nevyriešenou dôležitou otázkou. Keďže vo vodách Papuy-Novej Guiney pôsobí mnoho plavidiel plaviacich sa pod vlajkou tretích krajín, prístup k údajom zo systému VMS, ktoré majú orgány Papuy-Novej Guiney k dispozícii, je rozhodujúcim faktorom na kontrolu a monitorovanie plavidiel. Orgány Papuy-Novej Guiney buď uzavreli bilaterálne dohody s krajinami, alebo sa dohodli na organizačnom usporiadaní s rybárskymi združeniami alebo spoločnosťami. Do dnešného dňa zostáva situácia týkajúca sa prístupu príslušných vlajkových štátov k údajom zo systému VMS neuspokojivá a komplikovaná. Podľa informácií, ktoré Komisia získala, podpísali orgány Papuy-Novej Guiney takúto dohodu s príslušným orgánom Filipín, v ktorej sa okrem iného stanovuje prístup k údajom zo systému VMS. Uvedená dohoda sa však nevykonáva. Orgány Papuy-Novej Guiney takisto uviedli, že v priebehu roku 2014 budú postupne iniciovať podobné dojednania s príslušnými orgánmi všetkých tretích krajín, ktoré lovia ryby v jej vodách. Napriek tomu neposkytli žiadny konkrétny harmonogram ich plánovania.

(1) Dohovor o ochrane a riadení populácií rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti v západnom a strednom Tichom oceáne, podpísaný 5. septembra 2000 na Honolulu (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

(2) Pozri dostupné informácie o obchodných vzťahoch EÚ s Papuou-Novou Guineou: <http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/regions/pacific/>; Dočasná dohoda o partnerstve medzi Európskym spoločenstvom na jednej strane a tichomorskými štátmi na druhej strane (Ú. v. EÚ L 272, 16.10.2009, s. 2).

- (58) Ako už bolo uvedené, nedostatok jasnosti a transparentnosti právnych predpisov a postupov, najmä vo vzťahu k registrácii plavidiel a udeľovaniu licencií, výsledovateľnosti a spoľahlivosti informácií a údajov o vylodeniach a úlovkoch (ako sa uvádza v odôvodneniach 41 a 45), ako aj vo vzťahu k ochrane a riadeniu zdrojov (ako bude uvedené v odôvodneniach 76 a 82), znemožňuje účinné presadzovanie právnych predpisov vzťahujúcich sa na NNN rybolov a zisťovanie ich porušení. Tým sa obmedzuje aj možnosť ukladať sankcie a prijímať efektívne kroky nadväzujúce na dané porušenia, hoci sa zdá, že všetky právomoci a práva potrebné na presadzovanie právnych predpisov sú stanovené v zákonoch. Papua-Nová Guinea preto v praxi nemôže efektívne sankcionovať páchatel'ov tým, že ich pripraví o výhody vyplývajúce z NNN rybolovu, tak ako sa odporúča v bode 21 medzinárodného akčného plánu proti NNN rybolovu. Nedostatok jasnosti a transparentnosti právnych predpisov a postupov ešte viac oslabuje schopnosť Papuy-Novej Guiney plniť si svoje medzinárodné záväzky vyplývajúce z článku 20 dohody UNFSA, najmä pri efektívnom reagovaní na žiadosti, ktoré vlajkové štáty môžu mať pri vykonávaní svojich povinností sankcionovať plavidlá plaviace sa pod ich vlajkou, ktoré sú zapojené do NNN rybolovu.
- (59) Vzhľadom na výskyt, charakter, okolnosti, rozsah a závažnosť posudzovaných prejavov NNN rybolovu nie sú orgány Papuy-Novej Guiney schopné zabezpečiť výsledovateľnosť operácií, keďže jej systémy nie sú dostatočne jasné a transparentné. V dôsledku týchto nedostatkov nie je možné spoľahľivo určiť potenciálny rozsah činností súvisiacich s NNN rybolovom. Je však celkom isté, že nedostatok transparentnosti v kombinácii s nemožnosťou vykonávať efektívnu kontrolu podporuje nezákonné správanie.
- (60) V súvislosti so súčasnou kapacitou orgánov Papuy-Novej Guiney je potrebné poznamenať, že podľa indexu ľudského rozvoja OSN⁽¹⁾ sa Papua-Nová Guinea považuje za krajinu s nízkym ľudským rozvojom (156. miesto zo 186 krajín v roku 2013), ale na prahu krajín so stredným ľudským rozvojom. Potvrďuje to aj príloha II k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 z 18. decembra 2006, ktorým sa ustanovuje nástroj financovania rozvojovej spolupráce⁽²⁾, kde je Papua-Nová Guinea uvedená v kategórii krajín s nižšími strednými príjmami. V zozname príjemcov pomoci Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD), ktorý vypracoval Výbor pre rozvojovú pomoc (DAC) (OECD/DAC) k 1. januáru 2013 za rok 2012⁽³⁾, sa Papua-Nová Guinea považuje za krajinu s nižšími strednými príjmami. So zreteľom na uvedené skutočnosti možno prekážky finančnej a administratívnej kapacity príslušných orgánov považovať za jeden z faktorov, ktorý znižuje schopnosť Papuy-Novej Guiney plniť si záväzky v oblasti spolupráce a presadzovania právnych predpisov. Treba ale vziať do úvahy skutočnosť, že úroveň ľudského rozvoja Papuy-Novej Guiney sa zvyšuje (z nízkej úrovne na strednú úroveň ľudského rozvoja) a administratívne kapacity Papuy-Novej Guiney sa neustále posilňujú vďaka finančnej a technickej pomoci Únie. Nakoniec by sa malo poznamenať, že NOR má v rámci vládnej štruktúry Papuy-Novej Guiney výraznú autonómiu, ktorá mu umožňuje vypracúvať pokročilé politiky v oblasti riadenia rybolovných zdrojov.
- (61) Komisia poznamenáva, že na základe informácií získaných počas jej misií v rokoch 2011 a 2012 sa nemožno domnievať, že orgány Papuy-Novej Guiney nemajú dostatok finančných zdrojov. Chýba im skôr nevyhnutné právne a administratívne prostredie a účinné a efektívne vykonávanie povinností.
- (62) So zreteľom na situáciu vysvetlenú v tomto oddiele rozhodnutia a na základe všetkých faktov, ktoré Komisia zhromaždila, ako aj všetkých vyhlásení dotknutej krajiny možno podľa článku 31 ods. 3 a 5 nariadenia o NNN rybolove konštatovať, že Papua-Nová Guinea si nespĺnila povinnosti pobrežného a trhového štátu vyplývajúce z medzinárodného práva týkajúce sa spolupráce a úsilia o presadzovanie právnych predpisov.

⁽¹⁾ Informácie získané zo stránky <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ <http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm>

3.3. Nedodržiavanie medzinárodných dohôd (článok 31 ods. 6 nariadenia o NNN rybolove)

- (63) Papua-Nová Guinea ratifikovala dohovor UNCLOS a dohodu UNFSA. Je zmluvným členom komisie WCPFC. Papua-Nová Guinea je zmluvnou stranou dohovoru FFA a dohody PNA, ktoré sa týkajú spolupráce v oblasti riadenia rybolovu spoločného záujmu.
- (64) Komisia zanalyzovala všetky informácie, ktoré považovala za relevantné z hľadiska statusu Papuy-Novej Guiney ako zmluvného člena komisie WCPFC.
- (65) Komisia takisto zanalyzovala všetky informácie, ktoré považovala za relevantné z hľadiska súhlasu Papuy-Novej Guiney s uplatňovaním ochranných a riadiacich opatrení prijatých komisiou WCPFC.
- (66) Na základe komplexných informácií, ktoré Papua-Nová Guinea poskytla o situácii v oblasti rybolovu tuniaka vo svojich vodách, predstavujú populácie tuniaka Papuy-Novej Guiney približne 19 % úlovkov v západnom a strednom Tichom oceáne a približne 11 % celosvetových úlovkov⁽¹⁾ [15 % celosvetových úlovkov tuniaka a 50 % úlovkov v súvislosti s dohodou PNA podľa prezentácie, ktorú Papua-Nová Guinea poskytla Komisii v roku 2011, tak ako sa uvádza v odôvodnení (30)].
- (67) Na základe údajov uvedených v odôvodnení (66) sa zdá, že Papua-Nová Guinea riadi veľké celosvetové zdroje tuniaka, a ako pobrežný štát je teda zodpovedná za zabezpečenie zodpovedného a dlhodobého udržateľného riadenia týchto zdrojov. Článkami 61 až 64 dohovoru UNCLOS a článkami 7 a 8 dohody UNFSA sa riadi využívanie živých zdrojov pobrežných štátov, ktoré by mali podporovať cieľ, ktorým je optimálne využívanie živých zdrojov v ich výhradných hospodárskych zónach, a zabezpečiť, že príslušníci iných štátov vykonávajúci rybolov v ich výhradných hospodárskych zónach konajú v súlade s ochrannými a riadiacimi opatreniami, ako aj spolupracovať s príslušnými štátmi a regionálnymi organizáciami pôsobiacimi v danej rybolovnej oblasti.
- (68) Ako je uvedené v odôvodnení 42, v Kódexe správania FAO sa odporúča transparentnosť v právnych predpisoch vzťahujúcich sa na rybolov a pri ich príprave, ako aj v príslušných postupoch tvorby politiky, prijímania rozhodnutí a riadenia (bod 6.13 a bod 7.1.9). V bodoch 11.2 a 11.3 sa bližšie uvádza, že medzinárodný obchod s rybami a produktmi rybolovu by nemal ohrozovať udržateľný rozvoj rybárstva, mal by sa zakladať na transparentných opatreniach, ako aj na transparentných, jednoduchých a komplexných zákonoch, iných právnych predpisoch a administratívnych postupoch.
- (69) V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že v rozpore s uvedenými záväzkami a odporúčaniami neobsahuje právny rámec Papuy-Novej Guiney ustanovenia na zabezpečenie efektívneho a účinného riadenia plavidiel pôsobiacich vo vodách patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guiney. Okrem toho tento právny rámec neobsahuje v prípade všetkých druhov vôd patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guiney jasné ani transparentné ustanovenia o uplatniteľných ochranných a riadiacich opatreniach. Ak aj takéto ustanovenia existujú, neobsahujú žiadne jasné ani transparentné postupy o spôsobe, akým by sa mali vykonávať. Tieto aspekty sú podrobnejšie analyzované ďalej v texte.
- (70) Prvým aspektom tohto regulačného nedostatku je neprimeranosť plánu na riadenie tuniaka z roku 1998 a absencia národného akčného plánu proti NNN rybolovu.
- (71) Treba poznamenať, že plán na riadenie tuniaka zabezpečuje právny rámec na riadenie zdrojov tuniaka a podľa jeho článku 3 ods. 3 sa uplatňuje na všetky rybolovné oblasti Papuy-Novej Guiney vrátane pobrežných a súostrových vôd.
- (72) NOR Papuy-Novej Guiney vo svojom liste Komisii z 5. júla 2013 uznal, že v právnom rámci Papuy-Novej Guiney existujú medzery a problémy ovplyvňujúce jej riadiaci a kontrolný systém. Papua-Nová Guinea uznala, že plán na riadenie tuniaka z roku 1998 je už neaktuálny a mal by sa prehodnotiť, pričom by sa mali zohľadniť zmeny v sektore rybárstva, okrem iného vrátane regionálnych a subregionálnych ochranných a riadiacich opatrení, režimov a podmienok vydávania licencií, limitov TAC, riadenia zón v prípade súostrových vôd a VHZ, referenčných bodov a pravidiel rybolovu. Papua-Nová Guinea takisto uznala, že by sa zodpovedajúcim spôsobom mal prehodnotiť zákon o riadení rybolovných zdrojov a súvisiace právne predpisy.

⁽¹⁾ 8. pravidelné zasadnutie vedeckého výboru WCPFC, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

- (73) Papua-Nová Guinea vo svojom liste zo 4. decembra 2013 predložila kópiu pracovného návrhu nového plánu na riadenie tuniaka. Vo svojom liste zo 6. januára 2014 takisto uznala, že je potrebné, aby prehodnotila svoj plán na riadenie tuniaka a riešila otázky v súlade s medzinárodnými záväzkami a ustanoveniami. Napriek tomu je uvedený proces na Papue-Novej Guinei stále v štádiu konzultačného procesu a zatiaľ bez konečného výsledku. Zistená skutočnosť je taká, že existujúci plán je zastaraný, a preto porušuje povinnosti stanovené v článku 61 ods. 2 až 5, článku 62 ods. 1 a článku 64 dohovoru UNCLOS, ktoré sa týkajú optimálneho využívania zdrojov prostredníctvom vhodných ochranných a riadiacich opatrení.
- (74) Popritom, že je zastaraný, plán Papuy-Novej Guiney na riadenie tuniaka z roku 1998 nezodpovedá realite jej rybolovných operácií, činností a priemyslu aj napriek požiadavke na jeho priebežnú revíziu (článok 4 plánu Papuy-Novej Guiney na riadenie tuniaka, článok 28 zákona Papuy-Novej Guiney o riadení rybolovných zdrojov). Plán zabezpečuje právny rámec pre činnosti 100 plavidiel s vakovými sieťami na lov tuniaka, ale Papua-Nová Guinea nerozšírila rozsah tohto rámca tak, aby zodpovedal skutočnej prevádzke viac ako 200 plavidiel.
- (75) Treba takisto poznamenať, že v rozpore s odporúčaniami uvedenými v bodoch 25, 26 a 27 medzinárodného akčného plánu proti NNN rybolovu nevypracovala Papua-Nová Guinea národný akčný plán proti NNN rybolovu. Papua-Nová Guinea uznala túto skutočnosť vo svojom liste Komisii z 5. júla 2013.
- (76) Druhým aspektom regulačného nedostatku je absencia jasných ochranných a riadiacich opatrení prijatých Papuou-Novou Guineou na základe najlepších vedeckých odporúčaní a v súlade so záväzkami, ktoré jej vyplývajú z dohovoru UNCLOS, dohody UNFSA a dohovoru WCPFC v súvislosti so všetkými vodami patriacimi do jej jurisdikcie vrátane súostrovnych vôd. Počas misií Komisie v rokoch 2011 a 2012 sa zistilo, že ochranným a riadiacim pravidlám chýba transparentnosť a jasnosť (ako sa uvádza v odôvodneniach 77 a 82) a nie sú zlučiteľné s najlepšími vedeckými odporúčaniami ani sa na nich nezakladajú (ako sa uvádza v odôvodneniach 83 a 89).
- (77) Vody patriace do jurisdikcie Papuy-Novej Guiney sa označujú ako pobrežné vody, súostrovne vody a VHZ. Podľa článku 3 dohovoru WCPFC zahŕňa oblasť pôsobnosti WCPFC v zásade všetky vody Tichého oceánu vrátane vôd patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guiney.
- (78) Papua-Nová Guinea však Komisiu informovala, že sa domnieva, že vody patriace do jej jurisdikcie (pobrežné vody, súostrovne vody, VHZ) nepatria do oblasti, na ktorú sa vzťahuje dohovor WCPFC, aj napriek tomu, že komisia WCPFC delegovala vykonávanie ochranných a riadiacich opatrení na svoje zmluvné strany. Hoci sa dohodou PNA, ktorá sa uplatňuje vo všetkých výhradných hospodárskych zónach zmluvných strán tejto dohody, obmedzuje rybolovné úsilie pridelením počtu dní, počas ktorých môže plavidlo vykonávať rybolov (systém založený na počte dní), toto obmedzenie sa neuplatňuje na pobrežné a súostrovne vody Papuy-Novej Guiney.
- (79) Podľa článkov 61 až 64 dohovoru UNCLOS, článkov 5, 7, 8, 9 a 10 dohody UNFSA a celkového cieľa a relevantných pravidiel stanovených v dohovore WCPFC (najmä článkoch 2, 5, 7 a 8) je povinnosťou, zodpovednosťou a záväzkom každého pobrežného štátu prijať opatrenia zlučiteľné s opatreniami, ktoré sa uplatňujú v danom regióne a na širom mori, na zabezpečenie dlhodobej udržateľnosti transzonálnych populácií rýb a populácií rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti, ako aj podporovať cieľ, ktorým je ich optimálne využívanie. V Kódexe správania FAO, najmä v bode 7.1, 7.2, 7.3 a 8.1, sa na plnenie týchto záväzkov takisto odporúčajú osvedčené postupy.

- (80) Vo svojej odpovedi pre Komisiu týkajúcej sa správy o misii z roku 2011 Papua-Nová Guinea vysvetlila, že na všetkých členov komisie WCPFC sa vzťahujú dohodnuté ochranné a riadiace opatrenia komisie WCPFC, a odkázala na plány na riadenie rybolovných zdrojov uverejnené na oficiálnej webovej stránke NOR Papuy-Novej Guinea⁽¹⁾, ktoré by sa mali uplatňovať vo všetkých vodách patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guinea (pobrežné vody, súostrovne vody, VHZ), najmä na transzonálne populácie rýb s cieľom zabezpečiť rovnakú úroveň ochrany vo všetkých vodách, ktorými tieto populácie rýb migrujú. Zdá sa však, že tieto plány sa vzťahujú len na činnosti vo VHZ Papuy-Novej Guinea, pričom na súostrovne vody Papuy-Novej Guinea sa nevzťahujú žiadne zodpovedajúce opatrenia.
- (81) Táto situácia vedie k nedostatku jasnosti a transparentnosti, ktorý spolu s nedostatočnou transparentnosťou právnych predpisov a postupov Papuy-Novej Guinea týkajúcich sa registrácie rybárskych plavidiel a udeľovania licencií na rybolov, ako je vysvetlené v bode 3.1 a 3.2 rozhodnutia, ohrozuje a oslabuje možnosť efektívne vykonávať účinné ochranné a riadiace opatrenia týkajúce sa rybolovných zdrojov Papuy-Novej Guinea. Papua-Nová Guinea bežne využíva prax, keď do nezverejnených podmienok udeľovania licencií pre plavidlá na lov tuniaka zahrnie príslušné ochranné a riadiace opatrenia. Preto sa môžu uplatňovať rôzne opatrenia, v závislosti aj od nezverejnených, individuálnych podmienok udelenia licencie.
- (82) Na záver možno konštatovať, že v rozpore so záväzkami uvedenými v odôvodnení 79 neexistuje žiadne jasné, transparentné ani zlučiteľné ochranné a riadiace pravidlo, ktoré by sa vzťahovalo na súostrovne vody Papuy-Novej Guinea.
- (83) Podľa článku 61 dohovoru UNCLOS, článkov 5 a 6 dohody UNFSA a článkov 5 a 6 dohovoru WCPFC musia pobrežné štáty určiť povolený výlov živých zdrojov vo svojej VHZ založený na najlepších dostupných vedeckých dôkazoch a na základe prístupu predbežnej opatrnosti. Pobrežné štáty musia prostredníctvom vhodných ochranných a riadiacich opatrení takisto zabezpečiť, aby živé zdroje a populácie vo VHZ a iných vodách patriacich do ich jurisdikcie neboli ohrozené v dôsledku nadmerného výlovu. V Kódexe správania FAO, najmä v bode 7.3, 7.4 a 7.5, sa na plnenie týchto záväzkov takisto odporúčajú osvedčené postupy.
- (84) Keďže Papua-Nová Guinea sa domnieva, že pravidlá komisie WCPFC sa nevzťahujú na vody patriace do jurisdikcie Papuy-Novej Guinea, nie je úplne jasné, aké údaje sa zhromažďujú a oznamujú komisii WCPFC. Nemusí sa to vzťahovať na všetky rybolovné oblasti Papuy-Novej Guinea. V správach vedeckého výboru WCPFC sa pravidelne upozorňuje na problém chýbajúcich údajov. Napríklad vedecký výbor WCPFC v bode 89 správy zo svojho 7. zasadnutia uviedol niektoré nezrovnalosti medzi flotilami pri vykazovaní tuniaka pruhoňaného, tuniaka žltoplutvého a tuniaka okatého v palubných denníkoch plavidiel s vakovými sieťami. Berúc do úvahy význam údajov o presnom zložení úlovku plavidiel s vakovými sieťami na vedecké účely vedecký výbor odporučil, aby sa tento problém predložil výboru pre technické záležitosti a súlad⁽²⁾. V bode 37 zdôraznil neistotu v zložení druhov ulovených plavidlami s vakovými sieťami a vyzval Papuu-Novú Guineu, aby naďalej zlepšovala odhady údajov o zložení. Na svojom 8. zasadnutí vedecký výbor WCPFC znovu nastolil otázku medzier a nezrovnalostí v údajoch⁽³⁾, pokiaľ ide o úlovok a jeho zloženie, vyjadril pripomienky k povinnosti podávať správy na základe nájomnej zmluvy a vydal odporúčania na zlepšenie riadenia⁽⁴⁾. Zaoberal sa aj chýbajúcim, resp. nedostatočným predkladaním údajov zo strany niektorých zmluvných strán, z ktorých niektoré pôsobia vo vodách patriacich do jurisdikcie Papuy-Novej Guinea.
- (85) V správach sa takisto uvádza, že sa zatiaľ nedosiahlo 100 % pokrytie pozorovateľmi tak, ako to vyžaduje komisia WCPFC. Papue-Novej Guinei sa podľa jej poslednej výročnej správy predloženej vedeckému výboru v roku 2012 zatiaľ nepodarilo tento stav dosiahnuť⁽⁵⁾.

(1) <http://www.fisheries.gov.pg/>

(2) Súhrnná správa vedeckého výboru WCPFC zo 7. pravidelného zasadnutia, Pohnpei, Mikronézske federatívne štáty, 9. – 17. augusta 2011 (<http://www.wcpfc.int/node/2896>).

(3) Súhrnná správa vedeckého výboru WCPFC z 8. pravidelného zasadnutia, 7. – 15. augusta 2012 (<http://www.wcpfc.int/node/4587>), bod 3.1.

(4) Súhrnná správa vedeckého výboru WCPFC z 8. pravidelného zasadnutia, body 69 – 71.

(5) 8. pravidelné zasadnutie vedeckého výboru WCPFC, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

- (86) Vedecký výbor WCPFC na svojom 7. zasadnutí uviedol, že ak sa bude pokračovať vo využívaní súčasných rybolovných postupov na lov tuniaka pruhovaného, miera úlovku pravdepodobne poklesne, pričom by sa výlov mal znížiť, keďže výlov populácií týchto rýb sa dostáva na úroveň maximálneho udržateľného výnosu. Zvýšenie rybolovného úsilia by sa preto malo monitorovať⁽¹⁾.
- (87) Papua-Nová Guinea neuplatňuje vo svojich súostrovných vodách žiadne ochranné ani riadiace opatrenia WCPFC a nemá zavedené žiadne zlučiteľné opatrenia. Vzhľadom na vysoko migračnú a transzonálnu povahu zdrojov tuniaka a význam populácií tuniaka a rybolovných činností v súostrovných vodách Papuy-Novej Guiney, ktoré sú pre tuniakovité druhy rýb veľmi dôležitou geografickou oblasťou trenia, táto situácia ohrozuje celé úsilie o ochranu populácie tuniaka ako celku. Papua-Nová Guinea nezabezpečuje uplatňovanie ochranných a riadiacich opatrení vo všetkých vodách patriacich do jej jurisdikcie spôsobom, ktorý by bol zlučiteľný s požiadavkami komisie WCPFC, ani v súlade so svojou povinnosťou zabezpečiť, aby druhy rýb, ktoré patria do jurisdikcie pobrežných štátov, neboli ohrozené v dôsledku nadmerného rybolovu.
- (88) Komisia takisto posudzovala každé konanie alebo opomenutie konať zo strany Papuy-Novej Guiney, ktoré mohlo znížiť účinnosť platných zákonov, iných právnych predpisov alebo medzinárodných opatrení v oblasti ochrany a riadenia.
- (89) V tejto súvislosti sa v pláne Papuy-Novej Guiney na riadenie tuniaka stanovuje obmedzenie TAC na úrovni 338 000 metrických ton ročne (článok 33) a počet licencií pre plavidlá na lov tuniaka vakovou sieťou sa obmedzuje na 100 (článok 32 ods. 2). Súčasná miera úlovku však presahuje 700 000 metrických ton a počet licencovaných plavidiel s vakovými sieťami, ktoré pôsobia vo vodách Papuy-Novej Guiney, je viac ako 200. Komisia sa preto domnieva, že existujúce opatrenia nezabezpečujú plnenie medzinárodných záväzkov Papuy-Novej Guiney v oblasti ochrany a riadenia. Keďže tuniak je transzonálnou populáciou rýb migrujúcou na vysoké vzdialenosti, musia byť ochranné a riadiace opatrenia konzistentné a zlučiteľné v celej oblasti migrácie, aby boli efektívne a udržateľné, čo je aj celkovým cieľom dohovoru WCPFC⁽²⁾. Súčasný plán na riadenie tuniaka neumožňuje splnenie tejto povinnosti v plnom rozsahu.
- (90) So zreteľom na situáciu vysvetlenú v tomto oddiele rozhodnutia a na základe všetkých faktov, ktoré Komisia zhromaždila, ako aj všetkých vyhlásení dotknutej krajiny možno podľa článku 31 ods. 3 a 6 nariadenia o NNN rybolove konštatovať, že Papua-Nová Guinea si nespĺnila záväzky vyplývajúce z medzinárodného práva týkajúce sa medzinárodných pravidiel, právnych predpisov a ochranných a riadiacich opatrení.

3.4. Osobitné prekážky rozvojových krajín

- (91) Je potrebné pripomenúť, že podľa indexu ľudského rozvoja OSN⁽³⁾ sa Papua-Nová Guinea považuje za krajinu s nízkym ľudským rozvojom (156. miesto zo 186 krajín v roku 2012), ale na prahu krajín so stredným ľudským rozvojom. Potvrďuje to aj príloha II k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 z 18. decembra 2006, ktorým sa ustanovuje nástroj financovania rozvojovej spolupráce⁽⁴⁾, kde je Papua-Nová Guinea uvedená v kategórii krajín s nižšími strednými príjmami. Podľa najnovších informácií OECD/DAC z 1. januára 2013 za rok 2012⁽⁵⁾ sa Papua-Nová Guinea považuje za krajinu s nižšími strednými príjmami.
- (92) Treba uviesť, že oznámenie Papuy-Novej Guiney ako vlajkového štátu dostala Komisia v súlade s článkom 20 nariadenia o NNN rybolove 4. februára 2010. Papua-Nová Guinea potvrdila, že v súlade s článkom 20 ods. 1 nariadenia o NNN rybolove zaviedla vnútroštátne opatrenia na vykonávanie, kontrolu a vynucovanie zákonov, iných právnych predpisov a opatrení v oblasti ochrany a riadenia, ktoré musia jej rybárske plavidlá dodržiavať.

⁽¹⁾ Súhrnná správa vedeckého výboru WCPFC zo 7. pravidelného zasadnutia, body 35 a 36.

⁽²⁾ Dohovor o ochrane a riadení populácií rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti v západnom a strednom Tichom oceáne, najmä jeho články 2 a 5.

⁽³⁾ Informácie získané zo stránky: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ Zoznam DAC príjemcov oficiálnej rozvojovej pomoci (<http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm>).

- (93) Komisia informovala Papuu-Novú Guineu o rôznych nedostatkoch, ktoré zistila počas svojej prvej misie, ktorú uskutočnila v novembri 2011. O rok neskôr, počas druhej misie v novembri 2012 Komisia zistila, že situácia na Papue-Novej Guinei sa nezmenila.
- (94) Vo svojom liste z 5. júla 2013 NOR Papuy-Novej Guiney uznáva sústavnú pomoc, ktorú EÚ poskytuje rybolovným orgánom Papuy-Novej Guiney prostredníctvom rôznych regionálnych a subregionálnych programov. V roku 2011 bola takisto poskytnutá technická pomoc v súvislosti s bojom proti NNN rybolovu⁽¹⁾.
- (95) Komisia preto zohľadnila prekážky v rozvoji Papuy-Novej Guiney a poskytla jej primeraný čas, od roku 2011, na prijatie opatrení na zabezpečenie plnenia záväzkov, ktoré pre Papuu-Novú Guineu vyplývajú z medzinárodného práva, koherentným, účinným a neškodlivým spôsobom.
- (96) So zreteľom na situáciu vysvetlenú v tomto oddiele rozhodnutia a na základe všetkých faktov, ktoré Komisia zhromaždila, ako aj všetkých vyhlásení dotknutej krajiny možno podľa článku 31 ods. 7 nariadenia o NNN rybolove konštatovať, že stupeň rozvoja riadenia rybárstva Papuy-Novej Guiney môže byť oslabený úrovňou jej rozvoja. Avšak vzhľadom na povahu zistených nedostatkov na Papue-Novej Guinei, pomoc získanú od Únie, a opatrenia prijaté na nápravu situácie nebolo možné získať žiadne potvrdzujúce dôkazy, ktoré by naznačovali, že by neschopnosť plniť záväzky, ktoré Papue-Novej Guinei vyplývajú z medzinárodného práva, boli výsledkom nedostatočného rozvoja. Úroveň rozvoja Papuy-Novej Guiney, ktorá rastie, neospravedlňuje ani neodôvodňuje celkovú výkonnosť Papuy-Novej Guiney ako vlajkového a najmä pobrežného štátu v oblasti rybárstva, ani nedostatočnosť jej činností zameraných na zabránenie NNN rybolovu, odrádzanie od neho a jeho odstránenie a na zabezpečenie účinného monitorovania, kontroly a dohľadu nad rybolovnými činnosťami vo vodách v rámci jej právomoci.
- (97) So zreteľom na situáciu vysvetlenú v tomto oddiele rozhodnutia a na základe všetkých faktov, ktoré Komisia zhromaždila, ako aj všetkých vyhlásení dotknutej krajiny možno podľa článku 31 ods. 7 nariadenia o NNN rybolove konštatovať, že stupeň rozvoja a celková výkonnosť Papuy-Novej Guiney nie sú z hľadiska rybárstva oslabené úrovňou jej rozvoja.

4. ZÁVERY O MOŽNOSTI IDENTIFIKÁCIE NESPOLUPRACUJÚCICH TRETÍCH KRAJÍN

- (98) So zreteľom na dosiahnuté závery a vzhľadom na neschopnosť Papuy-Novej Guiney plniť si záväzky, ktoré jej ako vlajkovému, prístavnému, pobrežnému alebo trhovému štátu vyplývajú z medzinárodného práva, a prijať opatrenia na zabránenie NNN rybolovu, na odrádzanie od neho a jeho odstránenie, by sa malo tejto krajine poslať oznámenie v súlade s článkom 32 nariadenia o NNN rybolove o možnosti jej identifikácie ako krajiny, ktorú Komisia považuje za nespolupracujúcu tretiu krajinu v boji proti NNN rybolovu.
- (99) V súlade s článkom 32 ods. 1 nariadenia o NNN rybolove by Komisia mala poslať oznámenie Papue-Novej Guinei o možnosti jej identifikovania ako nespolupracujúcej tretej krajiny. Komisia by takisto mala voči Papue-Novej Guinei podniknúť všetky kroky uvedené v článku 32 nariadenia o NNN rybolove. V záujme riadnej správy treba pevne stanoviť lehotu, v rámci ktorej môže uvedená krajina písomne odpovedať na oznámenie a napraviť danú situáciu.
- (100) Oznámenie Papue-Novej Guinei o možnosti jej identifikácie ako krajiny, ktorú Komisia považuje za nespolupracujúcu na účely tohto rozhodnutia, nevylučuje ani automaticky nezahŕňa žiadne z následných opatrení prijatých Komisiou alebo Radou na účely identifikácie a zostavenia zoznamu nespolupracujúcich krajín,

⁽¹⁾ Podpora rozvojových krajín pri vykonávaní nariadenia (ES) č. 1005/2008 o nezákonnom, nenahlásenom a neregulovanom rybolove (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

ROZHODLA TAKTO:

Jediný článok

Nezávislému štátu Papua-Nová Guinea sa týmto oznamuje možnosť jej identifikácie ako tretej krajiny, ktorú Komisia považuje za nespolupracujúcu tretiu krajinu v boji proti nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému rybolovu.

V Bruseli 10. júna 2014

Za Komisiu

Maria DAMANAKI

členka Komisie
